

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/75/2023
Identifikačné číslo spisu:	4320204295
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4320204295.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: E. K., narodený XX. R. XXXX, R. V., B. K. XXX/XX, zastúpený advokátom: JUDr. Ondrej Mészáros, Želiezovce, Brezová 10, IČO: 36112321, proti žalovanému: Z. B., narodený XX. H. XXXX, Ž., S. X, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Józsa a partneri, s.r.o., Nitra, Sládkovičova 7, IČO: 53815963, o ochranu osobnosti a priznanie náhrady nemajetkovej ujmy 10 000 eur, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29. novembra 2022 č. k. 12Co/90/2022-178, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného Levice zo dňa 30. marca 2021, č.k.7C/45/2020-50 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorý: výrokom I. s ú d u l o ž i l žalovanému povinnosť učiť verejné ospravedlnenie rovnakým spôsobom, t. j. prostredníctvom sociálnej siete facebook a prostredníctvom youtube ako zverejnil zvukový záznam týkajúci sa žalobcu ako aj jeho prejavov osobnej povahy, (aby bolo dané ospravedlnenie prístupné verejnosti v rovnakom rozsahu a rovnakým spôsobom), v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10 000,-eur z titulu nemajetkovej ujmy, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Sú d p r v e j i n š t a n c i e rozhodol o podanej žalobe rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 273 CSP, keď mal za to, že sú kumulatívne splnené podmienky na jeho vydanie.

Súd prvej inštancie zistil, že sú splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Sú d d o r u č o v a l žalovanému žalobu spolu s jej prílohami a uznesením sp. zn. 7C/35/2020-35 zo dňa 10.septembra 2020, ktorým žalovaného podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 15 dní

od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe, aby vo svojom vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Zároveň ho súd poučil, že vyjadrenie k žalobe má predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana dostala jeden rovnopis. Zároveň zdôraznil, že ak žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie (§ 273 CSP). Žalovanému bolo uvedené uznesenie spolu so žalobou a prílohami doručené podľa § 32 ods. 5 písm. b/ zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) dňa 30.9.2020 a to márnym uplynutím úložnej lehoty. Žalovaný sa napriek výzve súdu k žalobe nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprel.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20. januára 2022, č.k. 7C/35/2020-107 zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 7C/35/2020-50 zo dňa 30. marca 2021 pre zmeškanie žalovaného. Preskúmaním návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku dospel súd k záveru, že žalovaný namieta najmä tvrdený nesprávny procesný postup súdu pri doručovaní žaloby, keď si súd neoveril, či žalovaný elektronickejšchránku používa, či mal možnosť sa so žalobou oboznámiť, resp. či vedel o prebiehajúcom konaní. V prípade, že písomnosť nie je možné z objektívnych dôvodov doručovať na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu a fyzická osoba nemá aktivovanú elektronickejšchránku, doručuje súd na adresu podľa § 106 CSP, a to doručujúcimi orgánmi podľa § 107 ods. 1 CSP. Zároveň je tak potrebné v tejto súvislosti poukázať aj na skutočnosť, že povinnosť súdu ako orgánu verejnej moci vykonávať verejnú moc výlučne elektronickejškorresponduje s oprávnením, resp. možnosťou (nie povinnosťou) subjektu, ktorý nie je orgánom verejnej moci, zvoliť si, či bude komunikovať s orgánom verejnej moci elektronickejšalebo nie. V zmysle uvedeného je tak doručovanie súdu ako orgánu verejnej moci do elektronickej schránky fyzickej osoby v prípade, že táto má elektronickejšchránku aktívnu tak ako v danom prípade žalovaný, riadnym a zákonom vyžadovaným spôsobom doručovania, a to bez ohľadu na to, či sa adresát o zásielke dozvedel, a preto takéto doručovanie nemôže zasahovať do základných práv žalovaného tak ako to tvrdil žalovaný. Žalovaný sa k žalobe kvalifikovane nevyjadril ani v rozsahu vyplývajúcom zo samotného rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný netvrdil a neosvedčil také dôvody zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia, ktoré by boli ospravedliteľnými dôvodmi, keď k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepripojil vyjadrenie k žalobe, v ktorom by uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu. Preto súd návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na odvolanie žalovaného uznesením zo dňa 21. apríla 2022 č.k.12Co/38/2022-148 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 20. januára 2022, č.k. 7C/35/2020-107 potvrdil s odôvodnením v bodoch 19, 20, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vyporiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Napadnuté uznesenie zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd k odvolacím dôvodom žalovaného dodal, že v prípade ak má sporová strana aktivovanú elektronickejšchránku, súd doručuje súdne listiny podľa § 106 CSP a § 107 ods. 1 CSP v prvom rade do elektronickej schránky a je irelevantné, že v inom súdnom konaní súd doručoval listiny sporovej strane na adresu bydliska. Taktiež je irelevantné, že sporová strana svoju elektronickejšchránku nekontroluje a neoboznámia sa s listinami do nej doručenými. V konaní bolo preukázané, že žalovaný má alebo mal v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie aktivovanú elektronickejšchránku, ktorá mohla byť aktivovaná iba na základe jeho žiadosti. Stupeň jeho počítačovej gramotnosti nemá vplyv na posúdenie doručovania do tejto schránky.

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom z 29. novembra 2022 č. k. 12Co/90/2022-178 potvrdil rozsudok Okresného Levice zo dňa 30. marca 2021 V odôvodnení uviedol, že ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že uvedený rozsudok pre zmeškanie súdu prvej inštancie je vecne

správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Z obsahu spisu zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému učinenia verejného ospravedlnenia rovnakým spôsobom, t. j. prostredníctvom sociálnej siete „facebook“ a „youtube“ tak, ako žalovaný zverejnil zvukový záznam týkajúci sa žalobcu ako aj jeho prejav osobnej povahy a súčasne sa domáhal zaplatiť mu sumu vo výške 10 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Súd doručoval žalovanému žalobu spolu s jej prílohami a uznesením č. k. 7C/35/2020-35 zo dňa 10.09.2020 žalovaného podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe. Zároveň zdôraznil, že ak žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie (§ 273 CSP). Žalovanému bolo uvedené uznesenie spolu so žalobou a prílohami doručené podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente dňa 30.09.2020, a to márnym uplynutím úložnej lehoty. Žalovaný sa napriek výzve súdu k žalobe nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprel. V dôsledku tejto skutočnosti súd prvej inštancie vydal odvolaním napadnutý rozsudok pre zmeškanie žalovaného č. k. 7C/35/2020-50 zo dňa 30.03.2021, ktorým uložil žalovanému povinnosť urobiť verejné ospravedlnenie rovnakým spôsobom, t. j. prostredníctvom sociálnej siete facebook a prostredníctvom youtube ako zverejnil zvukový záznam týkajúci sa žalobcu ako aj jeho prejavov osobnej povahy (aby bolo dané ospravedlnenie prístupné verejnosti v rovnakom rozsahu a rovnakým spôsobom, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10 000 eur z titulu nemajetkovej ujmy, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný návrh na jeho zrušenie a súčasne i odvolanie. O návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 7C/35/2020-107-20.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/38/2022-148 zo dňa 21.04.2022 tak, že tento návrh zamietol. Predmetom tohto odvolacieho konania tak zostalo rozhodovanie o podanom odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd považoval podané odvolanie žalovaného za odvolanie podané v zákonnej lehote aplikujúc ust. § 362 ods. 3 CSP druhá veta, podľa ktorého ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia. Napadnutý rozsudok pre zmeškanie vo svojom poučení neobsahoval poučenie o lehote na podanie odvolania, preto odvolací súd za zákonnú lehotu na podanie odvolania považoval trojmesačnú lehotu plynúcu od doručenia rozsudku žalovanému, pričom odvolanie bolo podané v tejto zákonnej lehote.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že žalovaný mal v čase doručovania uznesenia č. k. 7C/35/2020-35 zo dňa 10.09.2020 na doručovanie písomností aktivovanú elektronickú schránku a že bola po technickej stránke plne funkčná. Preto súd prvej inštancie správne doručoval predmetné uznesenie elektronicky v súlade s ustanovením § 105 ods. 1 CSP a zákonom o e-Governmente. Elektronická úradná správa (žaloba, výzva, poučenie) bola do elektronickej schránky žalovaného doručená dňa 30.09.2020, a to márnym uplynutím úložnej lehoty, teda fikciou doručenia. Skutočnosť, že žalovaný sa o uložení elektronickej úradnej správy v elektronickej schránke nedozvedel, nemení nič na právnych účinkoch doručenia (§ 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente). Tvrdenia žalovaného o podozrení zo zneužitia jeho elektronickej schránky neboli pred súdom relevantne preukázané. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie dňa 16.08.2021 písomne kontaktoval Národnú agentúru pre sieťové a elektronické služby so žiadosťou o oznámenie kedy bola žalovanému zriadená elektronická schránka pre doručovanie písomností a najmä, či bola aktívna a funkčná v období od 10.09.2020 do 10.10.2020. Národná agentúra pre sieťové a elektronické služby súdu oznámila, že žalovaného elektronická schránka na doručovanie bola aktivovaná od 13.02.2017 do 28.06.2021, a teda v čase doručovania uznesenia č. k. 7C/35/2020-35 zo dňa 10.09.2020 bola prístupná a aktivovaná na doručovanie.

Keďže elektronická schránka žalovaného bola v čase doručovania aktivovaná, bolo povinnosťou súdu v konaní so žalovaným komunikovať výlučne elektronicky, a žalovaný, ako majiteľ aktívnej elektronickej schránky, bol povinný jej obsah pravidelne kontrolovať. V opačnom prípade žalovanému neostáva iné, ako znášať právne následky vyplývajúce zo zanedbania zákonnej povinnosti, pretože v zmysle zásady *vigilantibus iura scripta sunt*, práva patria len bdelým. Pokiaľ žalovaný nechcel na komunikáciu s orgánmi verejnej moci svoju elektronickú schránku používať, nemal si túto elektronickú schránku

aktivovať, resp. mohol postupom podľa ust. § 14 ods. 2 zákona e-Governmente požiadať správcu modulu elektronických schránok o jej deaktiváciu. Aj z tohto dôvodu odvolací súd námietku žalovaného o jeho nízkom stupni počítačovej gramotnosti považoval za irelevantnú. Pokiaľ žalovaný poukazoval na ust. § 116 CSP a povinnosť súdu šetriť adresu žalovaného pri doručovaní žaloby, odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že táto povinnosť by súdu vyplývala zo zákona len v tom prípade, ak by žalobu doručoval prostredníctvom doručovacieho orgánu na adresu žalovaného podľa § 106 CSP. Bolo by tomu tak len v prípade, ak by žalovaný nemal aktivovanú elektronickú schránku na doručovanie podľa zákona o e-Governmente.

Zo systematického výkladu ustanovení o doručovaní je zrejماً postupnosť pri doručovaní písomností, a to nasledovne: 1. súdom na pojednávaní alebo pri inom úkone; 2. do elektronickej schránky podľa zákona o e-Governmente; 3. doručenie na elektronickú adresu na žiadosť strany, ak nejde o písomnosti, ktoré sa doručujú do vlastných rúk; 4. doručovanie prostredníctvom doručovacieho orgánu na adresu podľa § 106 CSP alebo doručovanie osobitným doručovacím orgánom za kumulatívneho splnenia zákonných podmienok podľa § 107 ods. 2 CSP. Z uvedenej postupnosti je zrejماً, že pokiaľ má žalovaný aktivovanú elektronickú schránku na doručovanie, v takom prípade má elektronické doručovanie prednosť pred doručovaním prostredníctvom doručovacieho orgánu (pošty). Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok pre zmeškanie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Proti tomu rozsudku (všetkým jeho výrokom) podal žalovaný v zastúpení advokátom včas dovolanie z dôvodu podľa § 420, písm. f) CSP s tým, že súd nesprávnym procesným postupom mu ako strane znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Namietal, že zo strany dovolateľa nebola vedomosť o aktívnej elektronickej schránke fyzickej osoby na doručovanie písomností, do ktorej boli súdom spomínané písomnosti zasielané. Súd pri doručovaní aj v iných prebiehajúcich konaniach doručoval dovolateľovi písomnosti prostredníctvom pošty, a tieto písomnosti dovolateľ aj riadne preberal a preberá a nie je pasívny. Nebola preto zo strany dovolateľa žiadna pochybnosť o tom, že má prevzaté všetky zásielky a jeho nevedomosť o elektronickej doručovaní je dôvodná. Je však nepochopiteľné prečo zrovna v tomto konaní, ktoré je právne mimoriadne náročné, sa snažil súd doručovať výlučne elektronicke, napriek tomu, že to bolo niekoľko krát neúspešné. Postup súdu, ktorý vydá kontumačný rozsudok v konaniach o ochrane osobnosti, ktoré sú svojím charakterom konania mimoriadne právne náročné najmä po stránke hmotnoprávnej nie je namieste a celé konanie neprípustné zľahčuje a zjednodušuje. Konania o ochrane osobnosti sú príliš komplikované, aby sa v nich postupovalo uvedeným spôsobom. Zo zákonnej dikcie totiž vyplýva, že v prípade, ak sa žalovaný v lehote nevyjadrí k žalobe, súd teoreticky a vlastne i prakticky rozhodne len na základe tvrdení žalobcu uvedených v žalobe, to znamená, že rozhodne v jeho prospech. Z takéhoto postupu súdu je potom zrejماً podriadenosť len jedinému cieľu - rýchlosti konania, čo je v rozpore s ostatnými princípmi právneho štátu.

V tejto súvislosti poukazuje na komentár profesora Števčeka v Civilnom sporovom poriadku (jeden z autorov), podľa ktorého je súd povinný skúmať, či žalobcom tvrdený skutkový stav je nesporný a prihliadať na všetky skutočnosti, na ktoré súd zo zákona prihliadať má. Ak súd dospeje k názoru, že žalobcom tvrdený stav nie je nesporný. Ďalej poukazoval na vyvíjajúcu sa judikáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky, napríklad na nález zo dňa 22.07.2021 č. k. III. ÚS 121/2021-35, v ktorom ústavný súd zdôraznil nevyhnutnosť materiálneho vnímania a aplikovania procesných pravidiel o kontumačnom rozsudku a uviedol, že „Rozsudok pre zmeškanie by nemal byť využívaný s cieľom čo najrýchlejšieho, o inak bezúčelného ukončenia sporu na úkor základného práva na súdnu ochranu. Prioritou v súdnom konaní musí zostať materiálna, nie formálna ochrana práv strán sporu. Pred formalizmom schematických poučení je potrebné uprednostniť zváženie celého priebehu konania. Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie sú dané len vtedy, keď je takýto rozsudok oprávnenou sankciou za skutočnú pasivitu strany, ktorá úmyselne mieri k zmareniu efektivity súdneho procesu. Preto musia byť tieto podmienky posudzované zdržanlivo s tým, že v hraničných prípadoch musí byť uprednostnené riadne prejednanie sporu. Rozhodovanie na základe hraničného splnenia formálnych podmienok bez snahy o materiálne vedenie konania je často na hrane základného práva strany sporu. „Ďalej na závery českého ústavného súdu (napr. nález sp. zn. I. US 2656/12 zo 7. mája 2012), ktorý rovnako uviedol, že „K vydaniu rozsudku pre zmeškanie by mal súd pristupovať uvažlivo a voľiť tento

inštitút najmä v prípadoch, v ktorých nezáujem na strane žalovaného je zrejmý, keď je žalovaný skutočne nečinný a odmieta sa aktívne podieľať na súdnom procese či úmyselne súdne konanie preťahuje. Nedôvodnosť žaloby, ktorú by mal súd skúmať, najmä v takýchto náročných prípadoch, je možné dôvodiť aj tým, že na uvedenom Okresnom súde Levice prebieha na rovnakom skutkovom základe a na rovnakých predložených dôkazoch aj tretie konanie pod č. k.: 7C/23/2020, kde je rovnaký žalobca, ktorý si uplatňuje nároky proti dovolateľovi a ďalšej osobe, ktoré bolo rovnako začaté v roku 2020, avšak v tomto konaní bola žaloba doručovaná poštou, riadne prevzatá a konanie riadne prebieha, dokonca v prospech žalovaného, nakoľko podľa vyjadrenia súdu nemožno prihliadať na predložené dôkazy.

Navrhoval, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12Co/90/2022 - 178, zo dňa 29.11.2022 zrušil a zároveň navrhol, aby dovolací súd zrušil aj rozhodnutie Okresného súdu Levice, sp. zn. 7C/35/2020-50 zo dňa 30. marca 2021, (keďže sa domnieva, že nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu) a vec vrátil odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby dovolací súd priznal dovolateľovi náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30. novembra 2023 dovolaciemu súdu oznámil, že z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mu bolo doručené uznesenie sp. zn.: 5Cdo/181/2022, ICS: 4320204296 zo dňa 26. októbra .2023, ktorým bolo rozhodnuté v spore žalobkyne C. K., X.. XX.H. XXXX, Ž., F.. X.Z. XXX/XX, ktorú právne zastupoval proti žalovanému Z. B., X.. X.H. XXXX, Ž., S. XXXX/X, zast.: Advokátskou kanceláriou Jóža a partneri, s.r.o., Nitra, Sládkovičova 7, o ochranu osobnosti a priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn.: 11C/36/2020, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28.02.2022 sp. zn.: 5Co/14/2022, s tým, že uvedená právna vec je skutkovo identická s právnou vecou vedenou na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn.: 7Cdo/75/2023, okrem sporovej strany žalobcu, ktorým je: E. K., X.. XX.R. XXXX, ktorého v konaní zastupuje.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že žalovaná dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), strana sporu bola zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f) CSP. Dovolací súd v zmysle § 451 ods.3 CSP stručne uvádza dôvod svojho rozhodnutia.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

Podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že námietky dovolateľa o nevedomosti aktivácie elektronickej schránky, prípadne o jej zneužití sa skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie a dovolacím súdom nepotvrdili. Elektronická schránka žalovaného bola v čase doručovania aktivovaná, bolo povinnosťou súdu v konaní so žalovaným komunikovať výlučne elektronicke, a žalovaný, ako majiteľ aktívnej elektronickej schránky, bol povinný jej obsah pravidelne kontrolovať. Pokiaľ žalovaný nechcel na komunikáciu s orgánmi verejnej moci svoju elektronickú schránku používať, nemal si túto elektronickú schránku aktivovať, resp. mohol postupom podľa ust. § 14 ods. 2 zákona e-Governmente požiadať správcu modulu elektronických schránok o jej deaktiváciu.

Dovolací súd konštatuje, že skutkové okolnosti uvedeného prípadu sú obdobné ako v dovolacej veci žalovaného rozhodnutej uznesením najvyššieho súdu SR zo dňa 26. októbra 2023 sp. zn. 5 Cdo/181/2022, bod 2 : „, Okresný súd Levice rozhodol rozsudkom pre zmeškanie dňa 9. apríla 2021 č. k. 11C/36/2020-46. Výrokom I . uložil žalovanému povinnosť učiniť voči žalobkyni verejné ospravedlnenie rovnakým spôsobom, t. j. prostredníctvom sociálnej siete facebook a youtube tak, ako

zverejnil zvukový záznam týkajúci sa žalobkyne ako aj jej prejavov osobnej povahy, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 10.000,- eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“.

V bode 11 dovolací súd uviedol: „Šetrením v spise dovolací súd zistil, že žalovanému bola elektronická schránka zriadená dňa 22.04.2014. Aktivovaná na doručovanie pre prijímanie elektronických úradných dokumentov (rozhodnutí) bola predmetná schránka v období od 13.02.2017 do 28.06.2021. V období doručovania rozsudku 11 C/36/2020 tak dovolateľ mal aktívnu elektronickú schránku, a len samotná skutočnosť, že dokumenty v nej si nepreberá, resp. k otváraniu dokumentov pristupoval selektívne, nezakladá neúčinnosť takéhoto doručenia. Pozornosti dovolacieho súdu neušla skutočnosť, že dovolateľ si niektoré úradné dokumenty prevzal a prijatú poštu si evidentne triedil po priečkach podľa odosielateľa (daňový úrad, finančná správa, polícia, sociálna poisťovňa, zdravotná poisťovňa).

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 19. marca 2024 ústavnú sťažnosť žalovaného proti rozhodnutiu najvyššieho súdu zo dňa 26. októbra 2023 sp.zn. 5 Cdo/181/2022, odmietol.

Podľa čl.2 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

Vzhľadom na to, že uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 26. októbra 2023 č.k. 5Cdo/181/2022 tvorí procesnú prejudikáciu pre skutkovo obdobné prípady a v tomto prípade bol žalovaný tá istá osoba, tak dovolací súd nasledoval túto judikáciu.

Dovolací súd rozhodnutie o nároku žalobcu na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.